

~~F. 4. 29.~~

EX BIBLIOTH.
NATIONIS HUNGAR.
VITEBERG.

III A 155.

SIGNAT. CLVCCCXIII.

915

90

915
—
90

H. W. 1576

~~5044~~

Bibliothek
d. UNIVERSITÄTS
an der Universität

6

TRIA EPI=
THALAMIA SCRIP=
PTA A MAT=

THAEO COLLINO
GVRIMENO.

Adiecta est in calce libelli
Oda de ferijs S.
Martini.

M. D. XLV.

LECTORI.

L Acta nouos circa thalamos modulamina quodam
Tempore me castus promere uidit Amor,
Vidit, & intentans fulua mihi cuspide uulnus,
Miles & antistes tu meus, inquit, eris.
Præmia militiæ tibi splendidiora rependam,
Pendere quàm pauper Phœbus Apollo queat.
Turba malignorum nec, quod suggillet, habebit
In te. Præsidio stet tua Musa meo.

NOBILITATE IVXTA
ac uirtute eximia claro D: Ioanni
seniori Hodieiuino, ab Hodieio
ua, Viceiudici regni Boiemiaë,
suo amico ac Meccenati li-
beralissimo, Matthæus
Collinus à Cho-
terina,
S. D.

Versibus, Hoddei, tua si præconia nostris
Texere conabor, forsân inceptus ero.
Materiamq; dabo communibus hostibus ambos
Nos deridendi suauius, atq; diu.
Liuor & hic iterum gelasinis labra premendo
Nos salibus stultis exagitare uolet.
Forsân & obijciat dictum uulgare Latinis:
Hic mulum scabit, scabitur inq; uicem.
Laudibus Hoddeius Collinum tollit ubiq;
Hic illum contra laude sub astra uehit.
Ille Deum quendam facit hunc, facit iste uicissim
Illum Principibus nobilitate parem.
Talia de nobis aliâs nam sæpe loquuntur
Hi, qui Pieridum sacra perempta uolunt.

A ij

Quos

Quos non posteritas torquet, non cura nepotum,
Non ullum ueræ nobilitatis opus.
Qui pecudum ritu uiuunt, consumere fruges
Progeniti, Phrygiæ pondus inane Deæ.
Quos nemo melius nouit, quam serua culinae,
Cuius & in cella nocte, dicq; bibunt.
Spernentes famam, spernentes nomen honestum,
Ipsa quod haud etiam mors abolere potest.
Quorum me quamuis soleant nihil ista mouere
Scommata, parcior hic attamen esse uolo.
Inuidiæ, uirtus quandoq; est cedere, tali
In re præsertim, quæ leue pondus habet.
Laudibus ac uti debent moderatius isti,
Quos non uulgaris iungit amicicia.
Nec feret hoc quisquam, si filius ipse parentem,
Vel pater hunc nimia tollere laude uolet.
Tu meritis meus es genitor: pietate, bonisq;
Obsequijs soboles sum tua rursus ego.
Ergo tuæ cupidas laudis moderabor habenas,
Et meus hic arcto tramite curret equus.
Nec memorabo tuumue genus, titulosue potentes,
Quos trahis à proauis progeneratus eques.
Nec dicam, studijs titulos hos qualibus ornes,
Assiduus castris miles in Aonidum.
Omittam, celso quod spernis pectore uulgus
Nobilium studijs quod nocuisse cupit.

Nec

Nec recitabo, bonas ornes ut, promoueasq;
Artes, quas uatum nobilis ordo colit.
Omittam, quo nos rex nobilitatis honore
Ornarit ductu, consilioq; tuo.
Omittam claros Opithones, zeuficiosq;
Smilonem patrum cum reliquisq; tuum.
Cum quibus arcta mihi per te coniunctio mentis
Contigit, & solidæ pignus amicicie.
Cuncta hæc omittam. Sunt hæc tibi scripta frequenter
Priuatim, quæ post publica forsân crunt.
Hoc tantum dicam, non me debere cuiquam
Vni plus, meritis scilicet atq; tuis.
Nec mihi adhuc tota de nobilitate Bohema
Visum, qui, quam tu, nos magis ornet, amet.
Rectius aut, quam tu, Boicmæ in finibus oræ
Qui Meccenatis nomen habere queat.
Sunt, fateor, multi, qui complectuntur amore
Nos, studijs nostris subsidiumq; ferunt.
Sed multi hoc faciunt, priuatim non tamen unquam
Aut raro, releuant me, studiumq; meum.
Plurima tu nobis & crebro mittis, & unus,
Quæ nullis uerbis enumerare queam.
Vnus & ex tota tu nobilitate Bohema,
Commutas nummis carmina nostra tuis.
Quicquid habes, in nos omni sine murmure confers,
Et ditas opibus nos sine sine tuis.

A iij Nunc

Nunc etiam, Vati proprio quam non licet ære
Mercari, tentas ipse parare domum.
Quodq; mihi genitor uellet, si uiueret, ipse
Vix prestare, facis sponte tuapte bonum.
Ergo ego te cunctis, habeo quos, iure patronis
Antefero, uersu præ reliquisq; ucho.
Predico te passim, passim tua nomina grati
Intono sermonis liberiore sono.
Nota cano. Norunt multi mendacia nulla,
Consona sed rebus me modo uerba loqui.
Ipse etiam nosti. Poterat tibi multa referre
Liuor. Et ex chartis sunt tibi nota meis.
Nota eadem nostris possint ut finibus esse,
Utq; tuas laudes terra remota legat.
Edo tuo nostros claro sub nomine uersus,
In quibus hac tenui te modo laude ucho.
His geminum nostri superaddo Poëma laboris,
Nec tetrici, nimium nec petulantis opus.
Quorum unum cecini tibi gratificatus amico
Ante duos annos, dimidiumq; , puto.
De Viti tedis nuper, thalamoq; secundum
Currentis brumæ tempore composui.
Quæ sociata simul tibi dedico. Prodeat, opto,
Et sub tutela uiuat utrumq; tua.
Nam, quod ab his reliquum numeratur in ordine terno,
Arbitrio nostro nunc habet illud herum.

Ante

Ante annum docto donauimus illud Adamo,
Regia quem lautis sumptibus aula fouet.
Nec spero Vitum laturum durius, à me
Quòd suus in Ianum transmoucatur honos:
Nam quicquid Iano debet Collinus, id omne
Traianus Iano debet & ipse suo.
Ipse nec exigerem, peterem si quando maritam,
A Vito maius munus & officium.
Essem contentus, si, quod nunc accipit à me,
Redderet id nobis, amplius atq; nihil.
Argumenta, puto, lector, quæ tracto, probabit
Acquus, ut ingenio laus sit adempta meo.
Materijs nec in his uolui procedere more
Vulgari. Nouitas gratior esse solet.
Delectatq; magis, uaria quod psallitur arte,
Quàm, quod continuo ducitur usq; sono.
Forsan & hæc nostram poterunt exempla iuuentam
Pellicere ad Clarij mollia castra Dci.
Tu munus nostrum, laudes tenuesq; serena
Nobilis Hoddei suscipe fronte, rogo.

Bene ac foeliciter uale optime D: Mecœnas,
meq; tibi commendatum habet. Ex nostro
inquilinato, XIII. die Februarij,
Anno. M. D. XLV.

A iij Epithalæ

EPI THALA

MION DE NVPTIIS D.

Ioannis Senioris Hodieiouini ab

Hodieioua, Viceiudicis regni

Boiemiæ, & Annæ à Lim-

bergk sororis magnifici

herois Georgij Ziab-

ka Vicecancellarij

R: B: scriptum

ante annos

ferè tres.

SI ucterum per uos, ô Muse, fama latronum,

Et detestandum nomen in orbe uiget:

Viuit enim uestro Thersites munere, uiuunt

Actnæi per uos horrida monstra iugi.

Viuit & immanis Cacus, sæuusq; Lycaon,

Quiq; mala Troas perdidit arte Simon:

Iustius an multò non uiuere munere uestro est

Virtutum claros nobilitate uiros?

Dicite, quo tcdas ornastis honore iugales

Iani, quo leta est Hoddeouina domus.

Dicite,

Dicite, mansuros uersusq; retexite, coepit
Quos iam paulatim carpere tempus cedax,
Nam uos non dubito, cum sacra iugalia Ianus
Instituit, letum concinuisse melos,
Alternoq; uiri laudes modulamine tanti
Ad coeli geminos usq; tulisse polos.
Præmia nam uestris cultoribus ista soletis
Reddere, quæ nulla sint peritura die.
Vix autem tota de nobilitate Bohema
Vos quisquam studio candidiore colit.
Vos fouet, & uestros opibus sustentat alumnos,
Diuitias propter uos minuitq; suas.
Vos sitit, inq; dies magis, ac magis uritur æstu
Cantus, & uestræ uocis amore, Deæ.
Optat &, ut nostram rursus migretis in oram,
Crescat & in quouis gloria uestra loco.
Huic igitur nil uos credam cecinisse, Camoena?
Dum peteret thalamos post sua damna nouos.
Pandite solennes uersus, cantusq; mouete,
Et uetus Hoddcij iam renouetur honos.
Vos dictate Deæ, priscumq; retexite carmen
Ordine, scribentis munere fungar ego.
Fecissem prius hoc, aberam sed, nec mihi Ianus
Præterito quicquam tempore notus erat.
Dixi, cum subito Phœbo comitante sororum,
Constitit ante oculos turba nouena meos.

A S

Obstupui,

Obstupui, coepiq; metu trepidare, sed illum
Excussit tali pulcher Apollo sono.
Pone metum, Clarij iuuenis cupidissime fontis,
Afficiunt castas nam tua uota Deas.
Quod petis, en adsunt: ultrò præstare paratæ,
Excipias celeri carmina pauca stylo.
Pauca canent, quoniam procul hinc properamus abire,
Nec tu defessus scribere multa potes.
Publica res aliò te ducit, Sarmatis ora
Nos uocat Arctoo semiperusta gelu.
Illic Fernandi natæ, regisq; canemus
Sarmatici nato connubiale melos.

CALLIOPE.

Funera quem sociæ nuper torsere prioris,
Hoddeouimus habet, pectus quo leniat ægrum.
Adsis ò Hymenæe, toros facibusq; iugales
Vre tuis, orbis quos coniuge Ianus amante,
Turturis in morem, cuius foemella perempta est,
Qualibet infaustis complebat nocte querelis.
Finit adest lachrymis, cessent luctusq; dolorq;
Letior inq; domo Vicciudicis insonet Euan.
Insonet in thalamis uox castæ blanda maritæ,
Ut sonat ante marem frondenti turtur in ulmo.

Clio.

CLIO.

VVratissouini generis, Regina, propago
Coniugis Hoddeij gloria magna fuit.
Sed cito deseruit socium, fatisque; preempta
Stemma suum secum traxit in interitum.
illi succedens, Iano coniungitur Anna
E Limbergensi progenerata domo.
Anna soror docti ac clari germana Georgij,
Interpres regis fidus is Ausonij est.
Hæc sociam Iani studijs, et amore prioribus
Acquabit, sed ea nomine maior erit.
Tolle tuas Hymenæe faces, pectusq; perure
Amborum, quo par crescat utrimq; calor!

THALIA.

Vt flores uehementiore flatu
Leduntur Borcæ, suumq; præter
Tempus decereunt: honesta coniunx
Sic Iani teneris adhuc in annis
Parcarum perijt procacitate,
Et iusto citius suum maritum
Cum parua quoq; filia reliquit,
Que moesti releuat patris dolorem.

Sed

Sed flores alij solent ut ire
Rursus post alios humo tepente,
Sic rursus uiceiuudicis pudica
Coniunx in thalamos uenit pudicos.
Hos florere Deus sinat per annos
Tot, quot Matthusalem senex habebat.

EVTERPE.

Vt suo cantu Philomela tristes
Pectorum curas fugat, ingcritq;
Mentibus fractis alacrem uigorem,
Leticiamq;.

Sic sui cunctis studijs, amore,
Moribus sanctis, probitate uitæ
Leniat casus uarios, & æstus
Anna mariti.

Sarciat damnum, recrectq; mentem
Sauciam fato dominæ prioris,
Et noua Ianum faciat frequenter
Prole parentem.

Plurimi nati generentur illi,
Qui patrem reddant hilarem per horas
Singulas prensando suis paterna
Colla lacertis.

ERATO.

ERATO.

Diuorum soboles multipotens Amor,
Qui firmo socias foedere coniugum
Mentes, & stabiles ipse facis toros,
Huc pennis uenias præpetibus celer.

Depromas phœcetra deq; tua leuc,
Aurataq; micans cuspide spiculum.
Non illud, quod hebet cuspide plumbea,
Quo lites, odium, dissidium facis:
Sed quod mox penetrat cordis ad intima,
Quo uerè solidus conficitur fauor.

Illo tu ferias Hoddeij iecur,
Transfigas sociæ pectus & illius,
Ambos ut parilis corripiat calor,
Alterq; assiduè diligat alterum.

POLYMNIA.

Exultet procerum chorus,
Quos mater peperit clara Bohemia.
Concentu uario domus
Florens Hoddeij personet inclyti.
Edat multiplices sonos
Præsenti tumidus tempore multaua.

Tangantur

Tangantur citharae, tubæ
Inflentur, crepitent raucâq; tympana.
Germanam sociat suam
Heros Hoddcio namq; Georgius.
Quæ coniunctio plurimum
Conducet patrio ciuibus in solo.

TERPSICHORE.

Adeste Gratia, ueni
Iouis soror, maritaq;
Et cum tuo nato Venus,
Qui tela gestat ignea.
Nouos amoris uinculo
Arctè ligate coniuges
Ianum, suamq; Cynthiam,
Ut & uelint, & sint idem.
Qualcs fuere coniuges
Vel Tobias, uel Abraham,
Vel Zacharias pius senex
Elizabetha cum sua:
Talis sit Anna cum suo
Consorte Iano, diligat
Quam mutuo Ianus tamen,
Ut diligit uitam suam.

Melpomene.

MELPOMENE.

Ostium Camerae cito,
Et fores reserent, quibus
Est datum hoc onus, & parent
Lectulos famulae, Venit
Vesper, & subit umbra.
Anna cum domino suo,
More pro patria, statim
Ibit in thalamos novos.
Ocyus, iuuenes, fores
Rursus obdite ferro.
Interim date cantibus,
Et iocis operam fores
Ante, dum dominus manet
Intus, & socia suae
Praebet oscula grata.

VRANIE.

Omnibus, ac merito, studiorum propter amorem
Suspiciendus homo.
Quem nobis, nostris & progeneravit alumnis
Hoddeiana domus:
Ingenuam clara ducit de stirpe puellam
Numine propitio.

Obtulit

Obtulit hanc illi solus terræq; poliq;
Conditor omnipotens.
Hanc propter domui Iani bene fiet, & omni
Tempore crescet honor.
Illa suo magnas omni sine fraude marito
Accumulabit opes.
Non crit, hanc unquam cur uerbere corrigat ille,
Vel grauiore sono.
Fida, domiq; manens, nec luxuriosa, marito
Gaudia magna feret.
Et quanquam lecti multos communis ad annos
Pignora nulla dabit.
Post tamen adueniet tempus, cum sydere fausto
Pignora grata dabit:
Edet & heredem patriæ uirtutis, opumq;
Qui patre maior crit.
Hæc tibi contingant Vatum, nostrumq; perenne,
Hoddeouine, decus.
Viuite concordēs, nec perturbetur in ullo
Tempore uester amor.
Lanificæ uobis glomerent, uestrisq; futuris
Stamina larga Deæ.

Epilogus

EPILOGVS AV- TORIS.

HAec sunt, quæ cupido laudum mihi, Ianc, tuarum
Dictavit Clarij turba nouena chori.
Quæ dum mandarem chartis, uiridante corona
Mox mihi fatidicus cinxit Apollo caput.
Accepi robur, potui parq; esse labori,
Vnus & Aonidum scribere dicta nouem.
Scribere perptuos mansurum carmen in annos,
Quod tibi Ianc tuæ concinuere Deæ.
Ante quidem multos hoc cdi debuit annos,
Intrabat thalamos dum noua nupta tuos:
Tempore sed uates illo, qui dicta Dearum
Exciperet celeri pollice, nullus erat.
Me tuus huc erga Musas detrusit, & erga
Harum cultores non simulatus amor.
Ausus & Aonides sum sollicitare tot annis
Exactis, canerent rursus Hymenæa tuum.
Suscipe pacato uultu, nec fronte seuera,
Me tibi quod lætæ dant recitante Deæ.
Hoc, opto, uigeat duretq; diutius illa,
Qua nos rex per te, nobilitate, beat.

FINIS.

B

EPITHALA

EPI THALA
MION RECENS SCRIP-
tum de nuptijs VITI TRAIAN-
NI à Choterina, & CATHA-
RINÆ LIVIÆ ciuis no-
uæ urbis Prae-
gensis.

AD APOLLINEM.

PHoebe sacer sacrae custos Aganippidos unda,
Aonij princeps ô uenerande chori,
Qui colis excelsos colles Heliconis amoeni,
Et loca uirginibus nobilitata nouem.
Quo ducce Pierides uarias hinc inde peragant,
Sunt animo quoties liberiore, plagas,
Inuisuntq; suos cultores, nomen & horum
Versibus aeternis nobilitare solent,
Cur adeo refugis Boiœmica regna? sorores
Huc adeo rarò cur finis ire tuas?
An minus hæc regio tibi, quàm uel Teutonis ora,
Vel quæuis alto terra sub axe, placet?
Scimus at ad miseræ gentes te sæpe solere
Ire, uel unius si mouere lyra.

Barbara

Barbara Pannonicae loca tu regionis adisti,
Vfus ubi fueras unius hospitio.
Nec dubitas hodie paucorum ductus amore
Quaslibet obscuras promptus adire plagas.
Ac tibi nunc latices ignobile flumen Hieræ,
Potandas præbet nunc Sala pauper aquas.
Nunc petis expositos populos Erymanthidos Vrsæ
Luminibus, modo abis littus ad occiduum.
Nos auersaris tantum. Tibi nostra probetur
Præ reliquis quare, nescio, terra minus.
Sunt etiam nobis, quibus excipiarc, tabernæ,
Sunt loca Phocæis equiparanda iugis.
Sunt grati saltus, sunt prata uirentia, mille
Fontibus, ac fluuijs irriguumq; solum.
Nec desunt, quorum posses celebrare perenni
Eximias dotes, claraq; facta, stylo.
Materiam tellus daret hæc ad carmina, quantam
Non Helicon tibi, non Hellas & ipsa daret.
Texere tu posses nostræ incunabula gentis.
Suppetere chartis uerbaq; resq; tuis.
Sunt etiam, quorum deberes iura hymenæos
Letus inaurata concinuisse lyra.
Novimus egregios iuuenes, tua numina toto
Pectore præ reliquis qui coluere Dijs,
Quos amor Aonidum, studij quos ussit honesti
Cura parens cani uerticis ante diem.

Dum tamen hi thalamos peterent, tedasq; iugales,
Te procul à nostris orbis habebat agris.
Ad sua te frustra connubia uoce ciebant,
Votaq; cum rapidis hæc pericere Notis.
Non illis ullum penitus Pæana canebas,
Nullum panxisti connubiale melos.
Ergo latet clari torus & fax Vencesilai,
Qui monte à Capyo nobile stemma trahit.
Ottersdorfini quis scit de coniuge Sixti?
Quis de coniugio doctæ Rubine tuo?
Quis de Sismundi scit, Flauiniq; disertis?
Helffenberg donat nomina clara quibus.
Quis medicos Coppum, Leonorumq; esse maritos?
Quis scit Ludmillam te Philo habere piam?
Fortius unius uix intra moenia Pragæ
Vxorem charam scitur habere domi.
Austinus uates, Slonus, Rodericus in arcto
Dulce maritorum climate nomen habent.
In latebris stat adhuc Thoma tua Torue secunda
Fax, & Zacceno uix micat illa solo.
Pamphilus obscuris, Matthias Ornius atq;
In thalamis liciti uulnus amoris alunt.
Quis tedas Hlausæ Petri uidet? orbe tuusq;
In quàm longinquo stat Gamarite torus?
Foedera cui scitur lecti iunxisse Cuthenus
Cum formosa tuis Anna cupidinibus?

Canha

Canha Iacobus habet, quod amat, fruiturq; marita,
Praga sed hoc omnis uix bene scire potest.
At si cura foret nostræ tibi laudis, Apollo,
Si te cultorum tangeret ullus amor,
Debebas horum tede celebrare iugales
Versibus, & thalamos concinuisse nouos.
Debebas, quarum es dux, instigare Camoenas,
Ut canerent horum docta hymenæa lyra.
Sed te cura tuæ, credo, premit anxia Daphnes,
Et tua difficilis pectora lassat amor.
Curris & ad duro contactam cortice Daphnen,
Ad surdam toties blandaq; uerba facis.
Scimus. Et iccirco culpam tibi demimus istam,
Neglectum nostri consulimusq; boni.
Sic tamen, huc posthac ne sæpius ire recuses,
Sed celebres merita laudis honore tuos.
Prætercas ullum tacitus nec deinde, tuorum
De grege coniugium quisquis inire uolet.
Forsitan haud semper tua te premet inclyta Daphne,
Nec te perpetua cuspide punget amor.
Cuspide, Scimus enim, de uulnere sæpe reuulsa
Nullum uesani uulnus amoris alis.
Ad ioca te confers, animum recreasq; canoris
Lusibus, & citharæ liberiore sono.
Executis & cunctos ex corde Cupidinis ignes,
Dum libet, adq; tuæ dum fugis artis opem.

B 3

posce

ha

Posce tuæ artis opem, si quid tibi restat amoris,
Et curis ad nos liber Apollo, ueni.

Pulcher Apollo ueni redimitus tempora lauro,
Inq; tuam capias plectra canora manum.

Duc etiam tecum Charitasq; leuesq; Napæas,
Atq; omnes Dryadum, Castalidumq; greges.
Nunc opus est cantu, nunc uestræ laudis honore,
Nunc opus est leti carminis ominibus.

Nunc uos ceptorum testes optamus habere,
Auspicio uestro noster egetq; labor.

Pulcher Apollo ueni redimitus tempora lauro,
Inq; tuam capias plectra canora manum.

Ille tuus cultor Vitus Traianus amice
In thalamos nunc uult ritè uenire suæ.

Traianus lingua bonus, et bonus arte canendi,
Qui sua Gorgoncis guttura lauit aquis.

Pulcher Apollo ueni redimitus tempora lauro,
Inq; tuam capias plectra canora manum.

Liuiæ iubet ei Catharina, Suiq; pudici
Hunc faciet socium, participemq; tori.

Liuiæ luminibus nigricantibus, ore rotundo,
Atq; eadem Prægiæ ciuis in urbe nouæ.

Pulcher Apollo ueni redimitus tempora lauro,
Inq; tuam capias plectra canora manum.

Huic Hymenæa canas, penses huic quicquid honoris.
Debetas socijs, antè dedisse bonis.

ipse

Ipse canas, iubeasq; tuas cantare sorores,
Cantet Hymen, Charites, Iunoq; cantet Amor.
Pulcher Apollo ueni redimitus tempora lauro,
Adueniant tecum numina fausta simul.
Hospitium dabimus uobis, ubicunq; uoletis,
Et requiem dignam talibus hospitibus.
Tecta patent uobis mea, Viti, Schentygariq;
Forsan & ipse teget uos Rodericus ope.
Pulcher Apollo ueni redimitus tempora lauro,
Adueniant tecum numina fausta simul.
Quicquid siue uoles tu, seu dictare Camœnæ,
In socijs, in me non erit ulla mora.
Ipse uel excipiam calamo dictata, uel illi.
illos optarim. Sum quia segnis ego.
Pulcher Apollo ueni redimitus tempora lauro,
Inq; tuam capias plectra canora manum.
Duc etiam tecum Charitasq; leuesq; Napæas,
Atq; omnes Dryadum, Castalidumq; greges.
Fallor? an accensis facibus mea tecta coruscant?
Vulcanusq; meas depopulatur opes?
Me miserum, mihi quis flammæ huc intulit istas?
Quis mihi sustinet hæc damna creare furor?
Obstupco. Musæ ueniunt. Venit æquus Apollo,
Vim comitum secum multiplicemq; trahunt.
Agnosco Charitas, Hymenæa, Iouisq; maritam,
Ponè pharetratus quos comitatur amor.

Salve Phœbe pater uatum, saluete sorores,
Cum reliquis salve tu phœtrate puer.
Fronte facit nutum Phœbus, quasi quid mihi uellet
Dicere. Dic, si quid pulcher Apollo cupis.
Dicite uos etiam bona numina, si quid habetis.
Excipiam uestros quomodocumq; sonos.

A P O L L O .

ET uota & tristi missas ex corde querelas
Audiui, citharamq; tuam lugubre sonantem,
O uates. Tua uox nostras penetrauit ad aures
Cum leuibus tenues uentis portata per auras
Huc, ubi frigoribus septem subiecta trionis
Teutonis ora sita est, Vbi nunc præclara Poëtæ
Germani, magno conatu Cæsaris acta,
Gallorumq; Duce[m] uictum foelicibus armis
Carmine describunt, uicti retteguntq; superbas
Fraudes, uictorisq; uehunt placabile pectus
Laudibus, exemplum scriis utrumq; futuris
Vtile. Nam terra nunc nos habitamus in ista,
Ex quo Turcorum ueteri nos sede Tyrannus
Expulit, & nostros inuasit turba penates
Barbara. Nunc Helicon, nunc est Parnasus, & alta
Hippocrene, et opes nobis Teutonide in ora,
Hospitium nobis ibi dant heroës, aluntq;

Nos

Nos animo prompto nonnulli, praesidiumq;
Contra hostes nobis praestant, bene nosq; tuentur,
Turbaq; mystarum diuinos reddit honores,
Et laudes nobis, sacrum peragitq; uctusto
More Poetarum, fumos adoletq; Sabaeo
Thure magis gratos, addicta fideliter arti
Inuenta nobis primum, studioq; canendi.

Illuc ergo tuas ad nos leuis aura querelas
Pertulit, & uotis iteratas saepe Camoenas.
Vota mouent Musas. Nihil has mouere querela.
Nec pertraxisses nos huc, nisi uota fuissent.
Illa ualent, & sunt iusta, est iniusta querela.
Impingit praeter meritum quia turpia nobis
Crimina. Nos nostros quasi non curamus alumnos,
Quos habet hinc atq; hinc circumdata montibus ora,
Et formidandis tellus habitata Bohemis.

Atqui nos & amor par, & par cura fatigat
Cultorum uarias sparsorum hinc inde per oras,
Nec cunctos inter quodquam discrimen habemus.
Omnibus ex aequo cupimus bene. Laudibus aequè
Cunctorum sine respectu, studijsq; fauemus.

Sed quòd non cura simili properamus ad omnes,
Votàq; cunctorum patula non sumimus aure.
Fit ratione loci, prauis fit moribus istud
Illorum, nostri uiuunt quos inter alumni.

Si sua cuiq; salus chara est, si nemo pericla

B S

ipse sibi

Ipse sibi accersit prudens, nec numina tali
Corde carent. Etiam nobis est cura salutis
Nostræ, cœlestesq; Dij discrimina uitant,
Inq; pericla suam metuunt adducere uitam.

Ausa suum non est natum Cytherca iuuare,
Fugit & ex medijs pugnae feruoribus ipso
Deserto, propriam cupiens seruare salutem.

Quid Mars? Nunc Deus fortissimus unus habetur
Qui domat immensum, miscetq; tumultibus orbem,
Et tamen ille timet uitæ discrimen adire.
Cessit is unius mortalis saucius hastæ,
Nec Diomedeos uoluit contra ire furores.

Et tu miraris nos ad natale uenire
Nolle solum, sedesq; tuas, ubi plurimus hostis
Insidias nobis tenditq; negatq; quietem.
Nec solum Musas, & honestas despicit artes,
Sed uarias spectis fraudes molitur, & arma.

Arma timent Musæ. Musis gratissima pax est.
Iuppiter ad pacem Musas formauit inermes,
Indidit & pavidos intra præcordia motus.
Non uadunt illæ, nisi pax ubi floret, & omni
Absq; metu possunt sua promere carmina letis
Vocibus, indoctæ non impediente cohortis
Insano strepitu, uerbisq; minacibus, ipsas.

Nec mihi sunt uires uel Musas posse tueri,
Vel centaurorum tantos sedare furores.

Sim

Sim licet armatus iaculis, & nobilis arcus
Arte, ferum quondam quo confeciꝑ; draconem,
Et multos nisi sub tartara nigra Pelasgos.

Quo Nioben ipsam, Niobes quo pignora morti
Multa dedi Stygiae, tenebrisq; potentibus orci.

Concidit hæc nobis iam pridem gloria, nullus
Vsius & est arcus nostri, noua tegmina postquam
Sunt inuenta, quibus mortales corporis artus

Tutantur, duri de massa facta metalli,

Quam nulli gladij, nullæ penetrare sagittæ,

Nulla ualent ualido perfringere tela lacerto

Emissa. Et forti solus qui rumpere claua

Arma hæc, tormento glandesq; ualeret aheno,

Excipere, exclusas, uillosi pelle leonis,

Desijt esse comes Musis, terrasq; reliquit

Alcides magni proles generosa tonantis.

Ac licet hic aliqui sint, qui defendere uellent.

Viribus Herculeis Musas, sed parua facultas

Suppetit his, prohibetq; potens fortuna uolentes.

Quò nobis saltus? quò prata uircentia? diues

Quò tot opum tellus? si non modo nulla Camoenis

Premia redduntur, nulli redduntur honores,

Eripitur sed pax etiam, seruatorq; canendi.

Malumus extremos etiam Garamantas adire,

Atq; ibi uersari contenti rebus egenis,

Dum modo pax adsit, dum qualiscunq; seratur.

Gratia

Gratia carminibus, studioq; Heliconidos artis,
Quam uel in Elysijs sine pace manere uirtis.

Hungarica quondam, fateor, uersabar in ora,
Pieridum donec uiuebat gloria Ianus,
Donec adhuc fuerat Scythicis immunis ab armis,
Turcorumq; parum tellus ea nota Tyranno.
Illa quidem nobis tunc praestabatq; quietem,
Et pro carminibus iustos soluebat honores,
Barbara sit quamuis, quamuis capiatur amore
Martis, & armorum potius, quam nobilis artis
Cantandi. Requiem tua si praestabit candem
Patria, si similes Musis persoluet honores,
Saepe, ac ulro uestras uenimus ad urbes,
Linquemusq; Salam, linquemus flumen Hiera,
Linquemus latices Oderae, ripasq; colemus
Multauiae, tumidi fontesq; tenebimus Albis.
Nec spernemus aquas Aquilae. Ludemus ad Isram,
Ducemusq; choros qua truttifer Vppius undas
Effundit, qua Myza fluit, qua labitur altus
Albula, Sazauiae uitreis tingemus & undis
Corpora, manantes passimq; per arua Bohemia
Fontibus ex liquidis liquidas potabimus undas,
Totius & densis uestita cacumina syluis,
Suppositasq; iugis ualles peragrabimus ora.
Quasq; damus uires Germanis uatibus, istas
In uersus dabimus Boicis deinde Poetis.

Surget

Surget & hic aliquis quoq; uel clarissimus Hecsus,
Vel uates, nostri cui nupta Melanthonis Anna est,
Facundo ore bonus, citharæ bonus arte, Sabinus,
Vel Logus, undanti fundit qui carmina uena,
Carmina conspectu magnorum digna uirorum.

His animum dabimus cupidum celebrare suorum
Gesta patrum, dabimus flatus ad facta secundos
Clarorum uersu præclara uehenda uirorum.

Ipsc canam pariter, modulisq; iuuabo canentes:
Ipse meis, ac uel pertexam Ferdiniandi
Principis heroo decus, & mirabile, plectro,
Iusticiæ studium, studium pacisq; tuendæ,
Et doctos erga uerumq; piūq; fauorem:

Vel grandi includam certamina magna cothurno,
Quæ uetus urbs habuit Pragensis, & ipse Senatus
Pro studijsq; bonis, & nostræ partis alumniis,
Tabificus uaria liuor quos arte premebat,
Quos indefesso curatq; labore Senatus,
Sollicitus miseramq; uicem, casumq; scholarum:

Vel breuibus letos elegis cantabo hymenæos
Illis, qui uel amant Musas, uel honesta tuentur
Iura Poëtarum, septem tenduntq; per artes
Ad decus, & ueræ uerum uirtutis honorem:

Vel uario laudes cantu miscebo uirorum,
Clarorum, Latij summum subuexit honoris
Quos fauor ad culmen regis, quos ardua uirtus

Antetulit

Antetulit reliquis, fecitq; tenere priora
Tam loca, quam partes Romani regis in aula.

In quorum numero est stirpis Plauncensis alumnus
Heros Henricus, nunc Cancellarius oræ
Boicmæ: Et clara germani stirpe, domoq;
Lobcouicena geniti seniorq; Ioannes,
Et Ladislaus, Marschalcus regius iste,
Boicmi iudex regni supremus at ille:

Ernestusq; Baro, cui Gilemnicia pubes
Paret, honoratus regis consultor in aula:

Regis & interpres, Vicecancellarius atq;
Zabca: Bonus fautor Grispeckius atq; bonorum,
Consultor regis, Camera regniq; Senator,
Idem præsidium uatum decus atq; suorum:

Et, quem consilijs adhibet rex doctus Adamus
Carolus: Hectus item Sismundus in ordine primus
Succedens Zabcæ nunc conditionis honore.

Fautor, & antistes uatum Loxanus ad istos
Additur: summus necnon Capitaneus arcis
Pragæ, Vicefouicius Volsfgangus: itemq;
Regalis sobolis præceptor Horatius, & quem
Cæsaris exercent nunc castra, grauesq; labores
Militiæ, Ianus Lambergius ore, diserto,
Instructusq; bonis studijs belliq; togæq;.

Adyciam reliquis etiam Viceiudicis oræ
Boicmæ laudes, Hoddcæ stirpis alumni,

Qui

Qui patrios ornat uates, cumulatq; subinde
Donis, ipsorum sortem miseratus egenam.

Hæc ego præstabo, si pax hic parta Camœnis,
Si requies fuerit concessa colentibus artem
Cantandi. Nec me Daphne remorabitur ulla,
Nullus amor, quamuis interdum sæua medullas
Flamma meas lambat, ueteresq; cupidinis ignes
Experiar, duræq; querar præcordia Daphnes
Dura meis blande non emollita rogatis.

Omnia postponam, studioq; uacabo canendi
Ardeboq; nouo præclaræ laudis amore,
Inq; Bohemorum quærendi nominis ora.

Ipsc etiam, quarum dux sum, mea cura Camœnæ
Sæpius huc mecum uenient, cantusq; ciebunt,
Si pax, si requies dabitur uenientibus ulla.

Pace Dcæ haud uenient, ueniam non ipse, negata,
Noster utut pergat nos grex onerare querelis,
Neglectumq; sui nobis impingat. Honesta,
Iudice uel quouis, est excusatio nostra.

Nunquam siue tuis, seu cuiuscunq; querelis
Adducemur ad hoc, ut conijciamus in hostes
Corpora nostra, dolos nobis sine fine suentes.

At neq; nunc uestras aduenissemus ad oras,
Nec nos uidisses intra ample moenia Pragæ,
Quâ rigat incuruas sinuosus Multaua ualles,
Ni nos uota, precesq; pio de pectore missæ

Mouissent.

Mouissent, & cbur percussum supplice plectro:
Ni nos mouisset noster propensus in istum
Grandis amor iuuenem, quem nunc formosa pudici
Assumit socium coniunx sibi Liuia lecti.

Illius haud ficto nos corde fauimus honori,
Et cupimus iustas illi persolucere laudes.
Nam studiosus erat nostri, nostrasq; per artes
Assurgebat humo mox primæ ætatis ab ortu,
Dum puer externas nos propter adisset & oras,
Hessus ubi studio magno sacra nostra docebat,
Quâ sita Thuringo est Erfurdia diucs in orbe.

Illic exemplo uatis præstantis, & arte
Adiutus, coepit puciles ludere uersus,
Orâq; Gorgoneis paulatim tingere Lymphis,
Donec ad extremum patriam regressus in oram
Parnasi celsas celer euasisset in arces
Doctus & heroos, elegosq; effundere uena
Paupere nequaquam uersus, quos propter adeptus
A rege est Latio quoq; nobilitatis honorem
Ad classem gratis uirtute euectus Equestrum.

Huic igitur propterq; preces, quas fundis, & ultrò
Dicemus laudes aliquas, letumq; canemus
Carmen ad ornati recitandum claustra cubilis,
Sponsa ubi cum sponso camera claudentur in una.

Sed quia mox aliò rursus properamus abire
Et studium propter grauius, propterq; pericla,

Quæ nos

Quæ nos magna solent hic, ut scis ipse manere,
Cantibus in nostris compendia grata sequemur,
Nec multos nervis uersus sociabimus ictis,
Declarare breui contenti carmine nostrum
Vnanimè erga uatem sponsumq; fauorem.

Vnica de numero cantabit Musa noueno,
Supplebitq; locum citharaq; & uoce, sororum,
Aut iunctis cantus miscebunt uocibus omnes.

Has Charites, Hymenæus, Amor, Iunoq; canendo,
Si cupient, ipsos pene est ca cura, sequantur.

Tu celeri nostros calamo nunc excipe cantus,
Iunctaq; percussis Musarum carmina nervis
Trade tuis tabulis, aut chartæ trade fideli.

FINIS.

C CHORVS

CHORVS MVSARVM

Nuptias quondam celebrare cantibus
Mos erat nobis uario uirorum,
Quos genus, quos Iuppiter cucebat
Ipse sub astra.

Vllus heroum nec erat potentum,
Qui suis nos non adhiberet orsis,
Dum maritalis cuperet cubilis
Foedus inire.

Hoc dabant illi reuerentiæq;
Sanguinis, Communis enim parens est
Iuppiter nobis, studio dabantq;
Nobiliori.

Et quidem nullum decus arbitrati
Sunt suis illustre magis futurum
Nuptijs, quam nos, et honesta nostræ
Carmina uocis.

Optimè norant quia munus esse
Hoc suum, rectis studijs uacare,
Nos suæ curæ, fidciq; norant
Esse relictas.

Nosq; patronis meritas uicissim

Talibus

Talibus grates animo dabamus
In lyrae cantum facili, uehentes

Laudibus illos.

Comprecabamur bona, prosperumq;
Hoc genus uitae pariter procòq;
Et nouae nuptae, moritura nunquam

Vota cientes.

Nec fuit nobis labor usitatus
Vel magis, uel gratior, intonare
Sanguinis quam nobilioris acta

Clara uirorum.

Degener sed nunc genus hoc, auitae
Nec memor laudis, studium relinquit
Artium, Musas procul omnibusq;

Arcet ab aulis.

Dedecus censent, decus unde corum
Consequantur proauis, patresq;
Et, quod hi spernunt, proauis parauit

Nobilitatem.

Nobilem dicunt proprie decere
Quidlibet, praeter sacra, litterasq;
Has ad artistas, monachos ad unos

illa relegant.

Vtq; nil dignum faciunt honore
Vllius laudis, fugiunt honoris
Sic paratrices, decorisq; testes

Nempe Camoenas.

C 3

Vtq; nil uita faciunt in omni,
Præter hoc, quod uenter incers, gulaq;
Imperat, suadet, monet, exigitq;

Dira uorago:

Sic & in sacris thalami recentis
Nil agunt, grandes nisi quòd bibendo
Amphoras siccant, onerantq; multis
Viscera ferclis.

Tam diu potant, comeduntq; donec
Per gulam rursus cibus egcratur,
Angulus donec uomitu canino

Fœteat omnis.

Apparant mensas uarijs ciborum
Luxibus, quales Cleopatræ amator
Ebrius, quales habuit Tyrannus

Assyriorum.

Perstrepunt ædes ululatibusq;
Ebriosorum, crepituq; Stanni,
Summa dum nullo feriunt repleta

Pocula Baccho.

Nil ibi sacri. Furiosa Erinnys
Nuptias horum regit & gubernat
Sola, nec Musas patitur uel ipsum

Limen adire.

Nuptias ergo tenues piorum
Nunc frequentamus, generis nec ulla,

Aut sus

Aut superborum patrij cruoris

Nobilitate,

Qui caput tollunt uarias per artes

Altius uulgo, proprijsq; factis

Comparant ipsis sibi, posterisq;

Nobile nomen.

Qui bibunt fontem uolucris Caballi

Vngula factum, studijs uacantq;

Musicis, docti citharam mouere

Carmen ad ipsum.

Hi ferè nos excipiunt, uocantq;

Ad suas mensas, quoties celebrant

Nuptias, iungunt quoties recentes

Cum pare lectos.

Audiunt illi citharam libenter,

Quam pater nobis dedit, ut canamus

Ac celebremus meritos perennem

Laudis honorem.

Hac pij uatis canimus recentes

Nuptias, ducit sibi qui maritam

Liuiam, qui nos uocat ad iugalis

Fœdera lecti.

Illius coeptis benedictionem

Det suam uasti moderator orbis,

Et noui firmet thalami calorem

Ipsc, precamur.

C 3

Ipsc cone

Ipse coniungat iuuenem maritum
Cum noua nupta, faciatq; lectos
Fertiles horum, faciat ferendis
Fructibus aptos.

Ex toris horum numerosa sensim
Pignorum surgat seges & propago,
Qua domus, qua stirps Choterimiana
Crescat in æuum.

Prodeant ex his aliqui, paterni
Per manus ad quos ueniat gradatim
Stemmatis splendor, ueniat coruscis
Pegasus alis.

Qui patri partas studijs honestis
Lauras frondes hedera reuinctas,
Et coronatam galeam, reseruent,
Possideantq;.

Qui patrem cantu referant, & arte
Carminum, Musas foucantq; & ornent,
Ordini per quas pater est eorum
Iunctus Equestri.

GRATIAE

GRATIÆ.

INter coniugij mala
Non crux coniugibus tristior accidit,
Quàm discordia, quàm uiri
Mores dissimiles, & sociæ tori.
Nil hic, perpetui nisi
Questus, suspicio, uerbera, prælium.
Alter surgit in alterum,
Et lingua geritur res, geritur manu,
Vt sit uel satius mori,
Quàm tam difficili coniugio frui.
Contra, non aliud bonum
Est in coniugij sorte beatus,
Quàm concors animus uiri,
Et pectus sociæ conueniens suæ.
Hic nil sic miserum potest
Nasci, quod pietas non ea molliat,
Quod non exuperet pia
Vxoris domino copula cum suo.
Siue igni perijt domus,
Seu furto ancipiti rapta pecunia est,
Seu grando sata contudit,
Seu pestis rapuit dulcia pignora,
Concors omnia coniugum
Hæc lenit, releuat, pectus amantium.

C 4

Tali cons

Tali coniugio fuit

Vsus primus Adam cum socia sua,

Tali, qui uagus in plagas

Ibat Niliacas coniuge cum Sara.

Tali ambo quoq; Tobia,

Et Susanna suo cum Ioachim pia.

Tali cum pare Liuia

Traiano liceat perpetuo frui.

Concors copula uinciat

Hunc, illamq;. Velint ambo, & agant idem,

Concordem superent torum

Augusti, superent basia Liuia.

Viuant, ut duo turtures.

Concordes superent Cypridos alites.

Innexi sibi mutuò

Vlmos cum socijs uitibus exprimant.

Iunctis mentibus exprimant

Daphneis hederas implicitas comis.

IVNO.

Maximus creator orbis

Dum creauit omnia,

Vltimò uirum figuram

Finxit oris ad sui,

Qui

Qui mari, terræ, creatis
Qui præcisset omnibus.

Sed nec ille tot regendis
Rebus unus par fuit,
Nec frui suaviore
Quibat ipse gaudio,
Bestias uicturus inter
Non habens sibi parem.

Ergo conditor sodalem
Huic dedit uiraginem,
Imperatricem futuram
Conditoris plasmatum,
Quæ uoluptati marito
Esset, & solatio.

Non bonum est manere solum,
Inquit orbis conditor,
Moxq; dormientis uno
Osse sumpto masculi
Fœminam formauit alba
Albiorum sindone.

Hæc ca est, quam fabulosa
Tradidit gentilitas
Esse coniugem, & sororem
Fratris, & uiri Iouis,
Quam, quod est marita prima,
Præsidentem dat nuptijs.

C 9 cc Hæc ca

HAcc ea est, ex ventre cuius
Fluxit omnis natio,
Cuius à foecunditate
Terra iugiter uiget,
Et noui subinde mundo
Suscitantur filij.

HAnc Deus creator omni
Expetenti nuptias
Fecit exemplum sodalis
Deligendæ masculo,
Innuens, coire sine
Debcant quo coniuges.

Fecit hanc autem puellam,
Non pucllum, non anum.
Fecit aptam procreandis
Liberis dulcissimis.
Fecit & nudam, nec ullis
Turgidam pecunijs.

Quisquis ergo copulatur
Cum sodale dispari
Fine spreto principali,
Quem creator tradidit,
Peccat, ordinationem
Polluitq; numinis.

Fine

Fine contra principali
Qui retento nuptias
Contrahit, dulcissimorum
Liberorum gratia,
Recte agit. Beabit illum
Omnibus bonis Deus.

Ille coniuges recentes
Cum sua Vitum pari
Copia rerum bonarum
Donct, ornet, impleat,
Soliis qui prolis ergo
Contrahunt connubia.

Est uterq; par & annis,
Par opumq; copia
Alteri. Coniunxit illos
Legis insolubile
Vinculum, quam sanxit ipse
Institutor coniugum.

CRescite, & domum replete
Filiis millibus.
Germinet torus quotannis
Vester, & fructum ferat.
Areat stirps uestra nullo
Seculorum tempore.

CVPIDO.

CVPIDO.

CVncta Cupidino quis subdita nescit esse regno?
Non est amoris nota cui potestas?

Subjicit ille sibi, quos uult, quibus admouere tantum
Fulgentis audet cuspidem sagittæ.

Ac neq; uir sapiens, fortis neq; sanctitate clarus
Neq; huic resistit. Scit domare cunctos.

Quis Dauide fuit rex sanctior? Acrior quis uno
Samsone miles? promptiorue dextra?

Quis Solomone fuit sapientior, eruditiorq;?
Deuicit omnes hos tamen Cupido.

Bathseba Dauidem, Solomona ligauit exterrarum
Grex foeminarum uinculis amoris.

Delila samsonem, Martem Venus, Herculem subegit
Amor proteruus Lydiæ puellæ.

Ille supercilium deponere tetricos seuerum
Cogit magistros, cogit esse letos.

Cogit & assuctos pro libertate Stoicorum
Pugnare, turpem ferre seruitutem.

Ac modo foemineos muliebriter ad pedes sedere,
Leuare fusos nunc suæ puellæ,

Nunc mundi immundi contingere scrinium, Tenere
Nunc complicandas cogit arte uittas,

Currere nunc ad amicæ limina, nunc domo relictæ
Procul per hortos insequi uagantem.

Et quo

Et quo quis magis hunc contra uelit ire, seruitutis
Iugoq; turpi cogitet leuari:
Hoc magis irit amor, calcaribus & premit rebellem,
Semelq; captum possidet potenter.
Qui sapias, abstineas ab Amoris cautus illecebris
Insciet unquam te, caue, Cupido.
Principijs obsta. Non te medicamen adiuuabit
Vllum, semel cum coeperis amare.
Per medium nudus sine remige nauigabis equor,
Inibis ignes aestuans amore.
Ibis & infernum formidine cassus ad Tyrannum,
Mori uel audax gratia puellæ.
Omnia suscipies, ad quæ modo cunq; te Cupido
Semel ligatum perget incitare.
Acquor Abydenus iuuenis sine naue transfretabat
Amore captus Scythiæ puellæ.
Thracicus uates Plutonia regna permeauit
Pallentis orei gratia maritæ.
Pyramus ipse sibi propter Babiloniæ puellæ
Flammam adegit dexteram cruentam.
Multipotens amor est, quem uult ferit aurea sagitta,
Fecitq; quem uult, plumbea sagitta.
Vulnus utraq; facit curabile nullius medentis
Labore, nullis pharmacis leuandum.
Hinc fit, ut alter amet, fugiatq; ab amantis alter ore.
Contemptus istum torquet, hunc Cupido.

Hoc

Hoc erat expertus uatum decus, & parens Apollo,
Coepit superbam dum calere Daphnen.

Experiuntur idem semper, nimis alta qui laborant
In strata lecti coniugalis ire.

Aut, qui diuitias solummodo propter, incitati
Amore nullo, deligunt maritas.

Tale nihil sed enim metuet, cruce nec premetur ista
Traianus intrans Liuiæ cubile.

Aequus amor simili quia uulnera sauciauit ambos,
Percussit ambos aurea sagitta.

Vt calet illa uirum, sociam calet ille sic uicissim.
Vtrumq; iunxit mitior Cupido.

Nec uel eos pontus, distantia magna uel locorum,
Uel murus ullus separat domorum.

Ambos una capit domus. Absq; periculo fruuntur
Amore curis omnibus soluti.

Illicitus nec eis seruas amor inicit catenas.
Amant honestis legibus ligati.

Semper ament. Multos ipsis amor iste stet per annos,
Nec fata iunctos separent amantes.

Vitus ad exemplum Gracchi face Liuiæ calefcet,
Adequet acres Plautij calores.

Liuiæ Penelopen æquet, Mithridatis optimamq;
In coniugali coniugem tempore.

HYMENAEVS.

H Y M E N Æ V S.

Vite, qui nouem Camœnas
Coelibes, castas, amœnas
Diligebas hæctenus, Io, io.

Qui Mineruæ, qui Dianæ
More plebis haud profanæ
Miles & mystes eras, Io, io.

Militabis nunc Amoris,
Sortis & molestioris
Pellibus sub asperis, Io, io.

Militabis, & litabis
In toro tuæ sodalis
Fastuosæ Cypridi. Io, io.

Diliges nouem sororum
In loco deinde solum
Vnius consortium. Io, io.

Diliges nouam puellam,
Et tuis eius labella
Admouebis osculis. Io, io.

Pone uestes uirginales,
Induasq; coniugales
Mobilis Cupidinis. Io, io.

Dic uale

Dic uale choro Dianæ,
Iam uocaris coniugale
Ad cubile Liuiæ. Io, io.

Pone lauream coronam,
Ne profanes tanta dona
Numinis poëtici. Io, io.

Cinge myrtea capillos
Fronde, flosculis & illos
Delicatis impedi. Io, io.

Solue zonam uirginalem.
Sume ceston, ipsa qualem
Porrigit tibi Venus. Io, io.

Abde Delphicas lucernas.
Prome tedas luculentas.
Aurci Cupidinis, Io, io.

Prome fulgidas sagittas,
Quas amor dat, instat ista
Nocte prælium tibi. Io, io.

Dux Hymen tuam maritam
Commouebit. At sagitta
Te Cupido proteget. Io, io.

Iamq; tempus instat huius
Prælij, fac sponse munus,
Ipsa quod res exigit. Io, io.

Iam satis

Iam satis conuiuioq;
Cantibus satis datumq; est.
Sponse fac munus tuum. Io, io.

Quarta forsã hora noctis
Surgit, & germana mortis
Exerit caput quies. Io, io.

Hospites tuos abire
Fac sinas, & in cubile
Ipse uadas cum pare. Io, io.

Coetus illic stat bonorum,
Cura tangit quos honorum,
Et tui præconij. Io, io.

Hi tibi canent cubilis
Ante ianuam, quod illis
Suggeret Bacchus madens. Io, io.

Prodeas. Cur sic moraris?
Ostium patet. Toralis
Apparatus albicat. Io, io.

Sponse cum tua marita
Prodeas, & dulcis intra
In theatra Cypridis. Io, io.

Vos Hymen sequetur, atq;
Iuno, filiusq; castæ
Matris Aenæ pij. Io, io.

D

Stent

Stent foris Phœbus, Camœnæ.
Est opus nil hic amœnæ
Vocis, aut Lyræ sono. Io, io.

Virgines sunt. Introire
Non eas decet cubile
Coniugum recentium. Io, io.

Aufer hinc lychnos, minister,
Ostiumq; claudat iste,
Qui præest cubiculo. Io, io.

Vite cum tua sodali
Lude nunc, & uiue, quali
Ipse concupis modo. Io, io.¹

Gaudium uestrum profanct
Non dolor, non cura. Tales
Sitis, ut nunc, iugiter. Io, io.

ALIVD EPITHALAM

MIVM DE NVPTIIS CHRISTO=
phori Meltzeri, ac Sabine filij Georgij Ver=
neri, serenissimi Romanorum regis Con=
siliarij, arcisq; Sars Præfecti. Scri=
ptum ante annum in gratiam ma=
gnifici, ac uirtute & doctrina
egregia præditi. D:
Adami Caroli,
Consiliarij ac Secretarij Regij.

AD D: ADAMVM CA-
rolum, patronum atq; ami-
cum obseruandum
suum.

Matthæus Collinus.

Efudi carmen prorsus ratione sine omni
De filia Georgij.

Illud, nescio, quo pacto tibi Adame placebit,
Certè mihi placet parum.

Sufficiens quoniàm nec erat mihi sylua canendi,
Nec suppetebat otium.

Nec genus istorum, cano quos, fortuna nec, ulla
Ex parte nota sunt mihi.

Discessumq; tuum propter meditatio non est
Concessa diligentior.

Quicquid id est, haud est ullius laudis amore
A me profectum, Carole.

Impulsus uerbisq; tuis, donisq; negare
Tibi rogata nolui.

Suppleat officium, quod diminuetur inepti
Poematis centonibus.

D a EPITHALAM-

EPI THALA MION DE NVPTIIS

Christophori Meltzeri, ac
Sabinæ Georgij Ver-
neri filiaë &c.

A P O L L O .

INclyta progenies, Musæ, Iouis astra regentis,
Nomina magnorum facitis quæ clara uirorum,
Et uestros uehitis cultores laude perenni,
Obscura finitis quenquam nec morte perire,
Linqute nunc Heliconæ, citi fontemq; Caballi,
Aoniasq; domos, & nobilis Hellados arces,
Impius oppleuit quas Turca cruore piorum,
Cædibus & uestre sedis fœdauit honorem.
Linqute, Pannonias mecumq; inuisite terras,
Fluminis & tumidas Tisse diuertite ad undas,
Tisse, quem iuxta posita Vernerus in arce
Præsidet, incurfus Getici reprimiq; Tyranni,
Artibus instructus belli, pacisq; Minerva
Quas ipsum docuit, geminoq; ornauit honore.
Hic, ut ait, qui uana loqui non nouit, Adamus
Caroleus, natam nuptum nunc elocat, atq;
Dat iuueni sponsam Meltzero, nomen habenti

A Christo,

A Christo, parat & thalamos unire duorum.
Adsis, studiumq; uiri lenite sorores
Cantibus, & dulci chelyos modulamine. Prima
Plectra moue Vranic, reliquæ te deinde sequentur.

V R A N I E.

Candidus Aonidum natam Vernerus amator
Elocat, & claro donat habere uiro.
Adsis ô rutili sanctissime rector Olympi,
Coniugio huic auspex solus & esse uelis.
Tu benedic thalamis sponsi, sponseq; quotannis
Audiat hæc matris nomen ut, ille patris.
Ut tibi cultores generent, solamen auoq;
Tutores patrio, presidiumq; solo.

E R A T O.

Christophorus Christi summos imitetur amores,
Ecclesiam quibus fouet.
Arctior haud ulla est usquam coniunctio, Christi
Quam cum sua est Ecclesia.
Arctior est homines inter coniunctio nulla,
Sponsi sua quam cum pari.
Nam duo iunguntur sic, fiant corpus ut unum;
Amentur ergo mutuo.

D 3

TERPSI

TERPSICHORE.

Pictate Sabina Sabinas
Vcteres imitetur, acerbum
Nec dissidium patiatur
Inter generum, Socerumq;
Socium thalamiq;, patremq;
Quocunq; modo suboriri
Vnquam: Mediet sed, & inter
Ambos sit ut arx, clypeusq;.

CALLIOPE

Quem locum marita debeat tenere,
Conditor ipse docet.
Condidit nam foeminam nec è supremo
Verticis ille loco:
Parte rursus infima nec masculini
Corporis, ex pedibus.
Osse sed potissimum creauit illam
Corporis è medijs.
Scilicet uir ut suæ præsit maritæ,
Pareat illa uiro.
Sic tamen præsit, leuem, ne, ceu ministram,
Conterat hanc pedibus.

EVTERPE

E V T E R P E.

Cessent Martia classica,
Permisti sonitus & lituo tubæ.
Nec matres querula suos
Natos ingeminent uoce neci datos.
Nec quisquam memoret graues
Clades, Turca ferus quas tulit Hungaris.
Pulsetur modo barbitos.
Inflentur uario carmine tibiæ
Letum leta diem decent.
Exercete choros, uiuite letius.
Vernerus quoniam suæ
Hoc natæ celebrat tempore nuptias.

C L I O.

Coniuges hos, summe Deus, nouellos
Sic regas, ut nil faciant, notari
Quo queat clarum, quod habent uterq;
Nomen, in orbe.
Augeas dotes utriusq; tendant
In dies uirtutis ut ad cacumen
Patris exemplo propius Georgij
Nobilis ambo.

D 4

THALIA.

THALIA.

Flos quali roscus solct decore
Spinas inter, & arbutos nitere:
Sic Meltzere tuum decus tuæq;
Vxoris niteatq;, floreatq;
Inter semideos, & inter omnes
Mortales, pereat nec, auoletue,
Ad uestros ueniat sed usq; longa
Annorum serie pios nepotes.

POLYMNIA.

A Beste gentium profana numina
Iuno, Venusq; Cypria,
Et tu Cupido fax amoris impij,
Ignita qui fers spicula.
His nuptijs præesse credimus Deum,
Est qui creator omnium.
Præesse filium Dei præsentibus
Et angelorum coetibus.
Hi coniuges novos iugabunt copula
Mundo profano incognita.

MELPO.

MELPOMENE.

Genitor summe, redemptorq; piorum,
Manibus qui proprijs composuisti
Hominem, quē per honor, gloria, laus et tibi staret.
Hodie sicut adhuc sufficis orbi
Homines propter eandem rationem,
Celebrent nempe tuum nomen ut omni sine fine.
Benedic coniugio Christophoriq;
Aperito tencram aluumq; Sabine,
Pariat tot pucros ut, peperit Lea quot olim.
Pariat pignora, per quæ celebretur
Tua laus, gloria, uirtus, decus atq;
Hominum promouaturq; bonum, commoditasq;.

FINIS.

ODE DE FERIIS SANCTI

MARTINI, SCRIPTA

ad nobilem D: Ioannem

Hodieiuinum ꝛc.

Ianc stirpis Hoddeana
Splendor & decus suaue
Ordinis Poëtici. Io, io.

D S

QNI

Qui libenter, & potenter
Nos tueris innocentes
Hostium contra agmina. Io, io.

Exulantes qui Camoenas
Excipis, foues, & ornas
Solut inter nobiles. Io, io.

Pone curas, pelle triste
Cor, dies hoc poscit iste
Omnium letissimus. Io, io.

Hoc die Martinus ille,
Qui meretur dona mille,
Tollitur praconijs. Io, io.

Hoc die fit liberalis
Quilibet bonus sodalis
Assidendo poculis. Io, io.

Hoc die nitet culina
Et bibuntur grata uina
Singulis in edibus. Io, io.

Pauper aequè, diues atq;
Musta potat, apparatusq;
Anseres ad prandia.

Est nec ullus sic egenus
Cui uel anser, uel Lyæus
Desit inter fercula. Io, io.

Pauper

Pauper ultimum quadrantem,
Instruat mensas ut arte,
Promit ex crumenula. Io, io.

Diues addit & placentas
Arcuatas, sic repertas
Finc certo forsitan. Io, io.

Personant uici, domusq;
Vocibus letis ubiq;
Ebriorum ciuium. Io, io.

Non profanus, non sacerdos
Vult sedere corde mœsto
In suo cubiculo. Io, io.

Euolant hac luce festa
Singuli. Res est honesta
Nunc labores linquere. Io, io.

Vnde mos sit ortus iste,
Iane, dicam, crede Mystæ,
Si uoles, Apollinis. Io, io.

Hæc dies est instituta,
Non ut, atq; fœda bruta,
Sic agamus turpiter. Io, io.

Ast ut in nos dona patris
Mentibus colamus gratis
Incolentis sydera. Io, io.

Vt Deo

Vt Deo grates agamus,
Vina nunc quod hauriamus
Sumpta pleno poculo. Io, io

Quod cados bono Lyeo
Patre coeli dante solo
Largiter compleuimus. Io, io.

Quod lacus sat lance iusta
Coeperint odora musta
Fertilis uindemia. Io, io.

Hanc puto causam dici
Instituta, pro Lyæi
Scilicet liquoribus. Io, io.

Ceterum manasse credo
Hosce ritus a uetusto
Ethnicorum seculo. Io, io.

Vtq; prisca gens Lyæum
Sic colebat, atq; Deum
Vincarum præsidem: Io, io.

Sic profana multitudo,
Nesciens quod turpitude
Sit, celebrat hunc diem. Io, io

Debitam Deoq; laudem
Dat ministro stulta, fraudem
Molens hero Deo. Io, io.

Et bo=

Et bonum sic institutum
Vertit in graues abusus
More non fidclium. Io, io.

Signa moris utriusq;
Congruunt. Expende quisq;
Has, & illas fcrias. Io, io.

Præsulem dixere nostri
Esse Martinum, uctusti
Præsulem Bacchum uocant. Io, io

Ille praefuit fideli,
Vt Deo placere regi
Possit hac re, coetui. Io. io.

Bacchus at praest Poëtis,
Qui libenter uina totis
Sape noctibus bibunt. Io, io.

Est eques Martinus, atq;
Miles, idem es Bacche, statq;
Hic tibi par gloria. Io, io.

Testis est Eous orbis,
Quam fuisti, Bacche, fortis
Miles, & nigra India. Io, io.

Pannoncs colunt Martinum,
Quòd solent habere uinum.
Ceteris meracius. Io, io.

HAC

Hac eadem lege, prisca
Gens colebat sacra festa
Liberalis liberi. Io, io.

Liberalis est uterq;
Hic merum dat, ille uestes
Vtui mortalium. Io, io.

Hinc & exemplo utriusq;
Liberalis esse quisq;
Vult in hisce ferijs. Io, io.

Anseres eduntur, haurit
Vina quisq;, quod per anni
Fecerat uix circulum. Io, io.

Anser est hic delicatus,
Ferculorum cuncta gratus
Inter atq; millia. Io, io.

Eius hinc est usus ista
Lucc, Causa non reperta
Est mihi potentior. Io, io.

Vina quare sed bibantur,
Causa constat, iudicatur
Inde fons huius sacri. Io, io.

Est & illa certitudo,
Qua probatur hæc origo
Feriarum præsulis. Io, io.

Nempè

Nempè quòd serui petita
Missione luce in ista
Deferunt heros suos. Io, io.

Namq; Bacchici liquores
Liberos reddunt, priores
Hinc uocarunt Liberum. Io, io.

Arcuatas & bicornes
Huc placentas adde, cernes
Vera uatem dicere. Io, io.

Pingitur Bacchus bicornis,
Inde panis iste formis
Sic duabus pinsitur. Io, io.

Hæc origo feriarum,
Iane, si non fallor, harum
Inuenitur unica. Io, io.

Vcl mihi tu firmiorem
Pande, sic me latiore
Hisce reddes ferijs. Io, io.

Sed mihi quid cum Camœnis
Nunc? Diu uocant amœnis
Me sodales uocibus. Io, io.

Me uocant ad amphorasq;
Hauriendas, anseresq;
Vnà edendos suauiter. Io, io.

Musa

Musa finem fac labori,
Nunc uacabo gratiori
Otiosus gaudio. Io, Io.

Hoc idem fac, Hoddeane,
Splendor, & decus suauis
Ordinis Poëtici. Io, io.

Pone curas, pelle triste
Cor, dies hoc poscit iste
Omnium letissimus. Io, io.

FINIS.

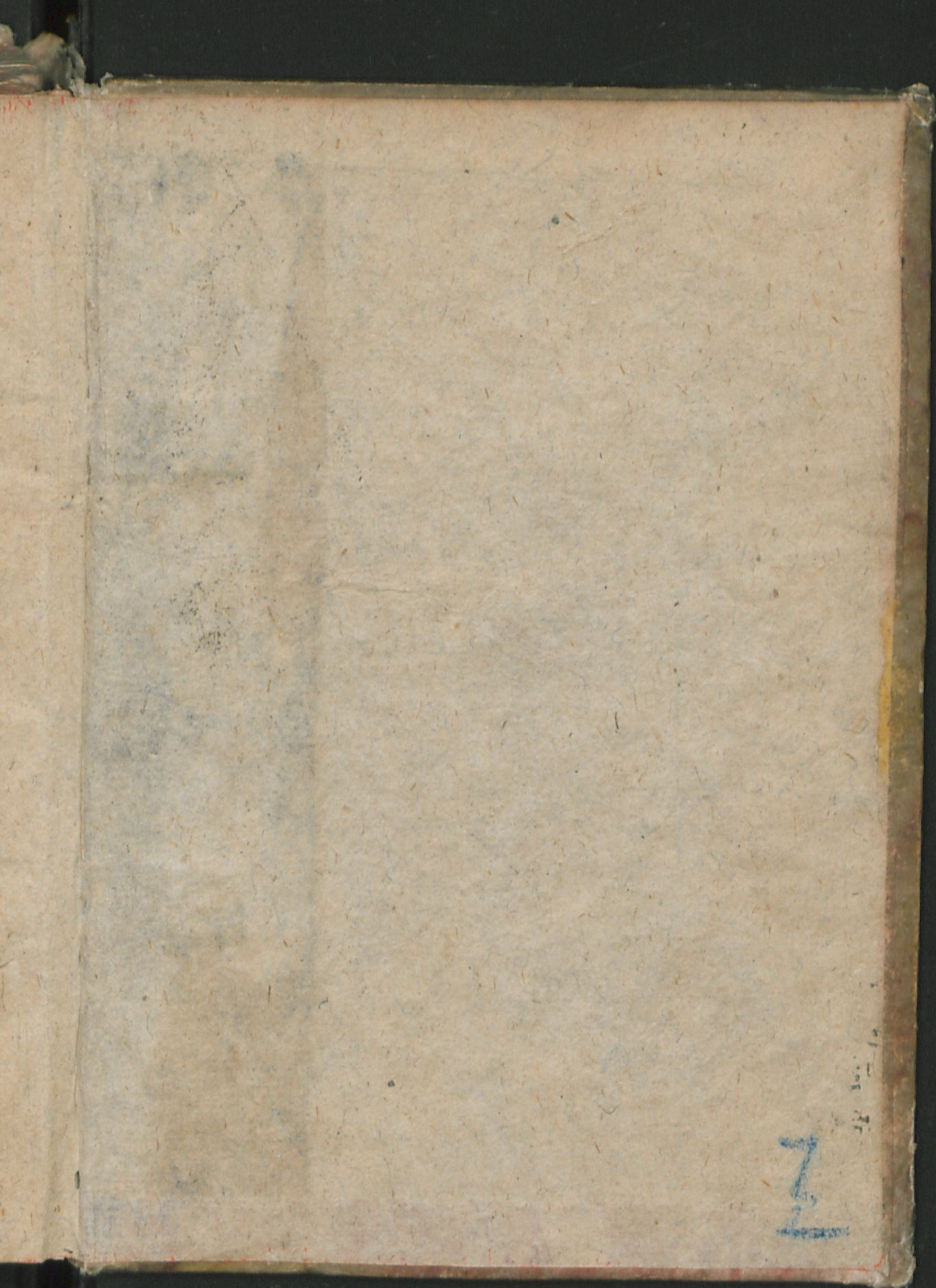
B. fol. 7. b. uersu 20. lege, VVrzesouicius.

IMPRESSVM VITEBERGAE,
Apud Vitum Creutzer.

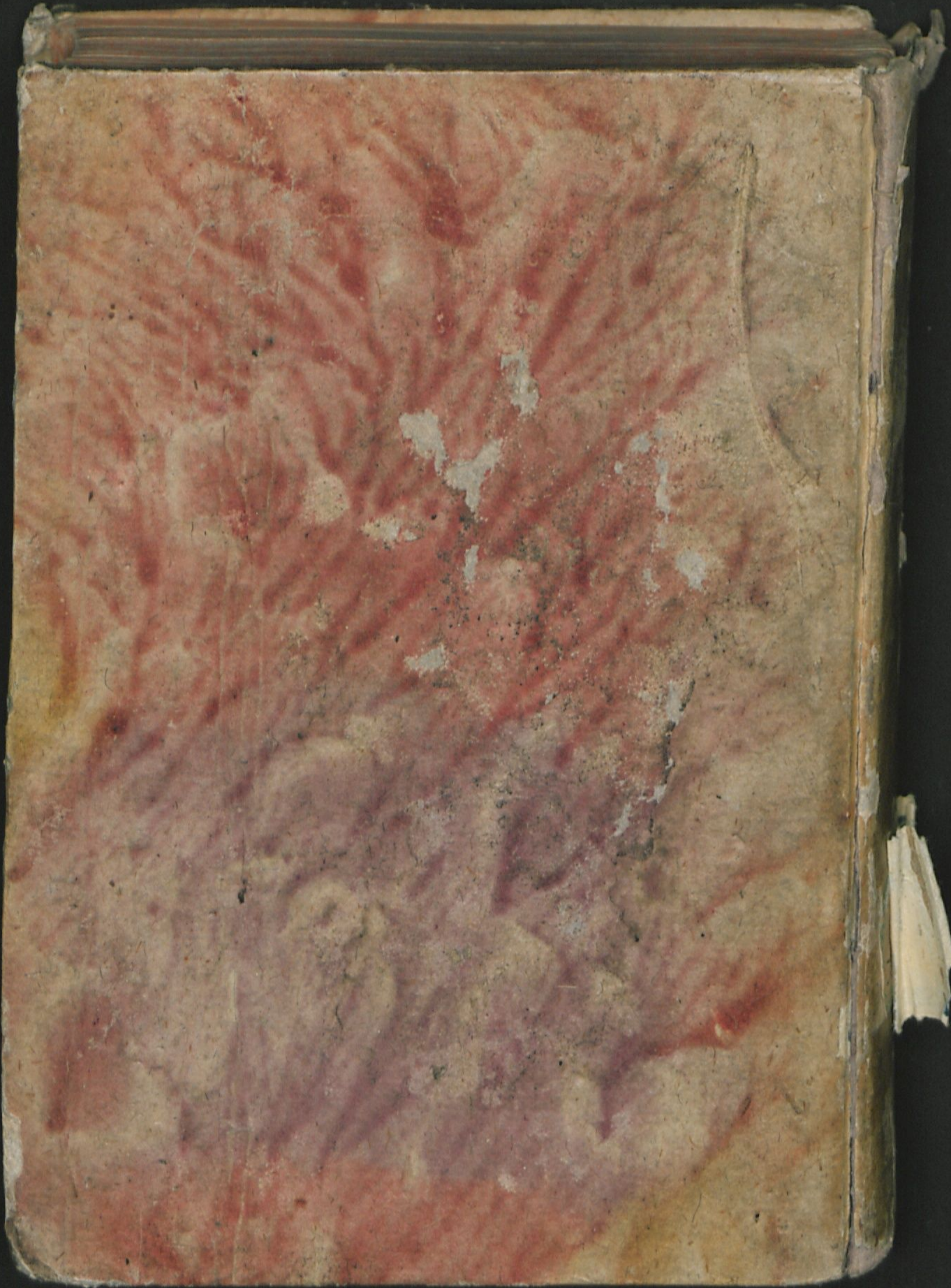
111
112
113
114
115
116
117
118
119
120
121
122
123
124
125
126
127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200

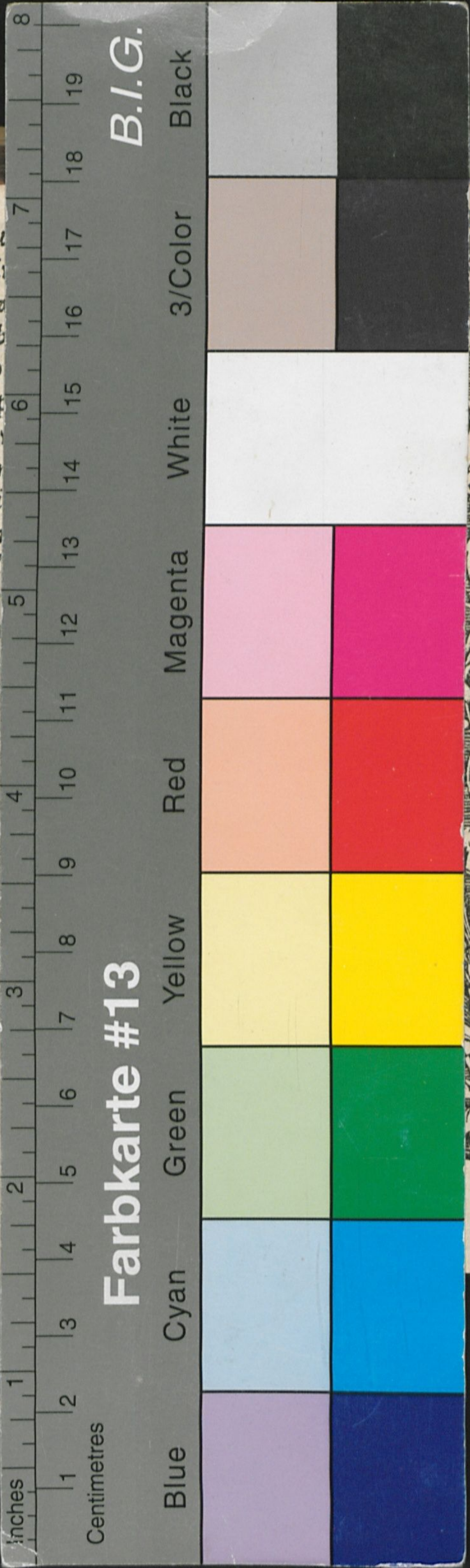

17

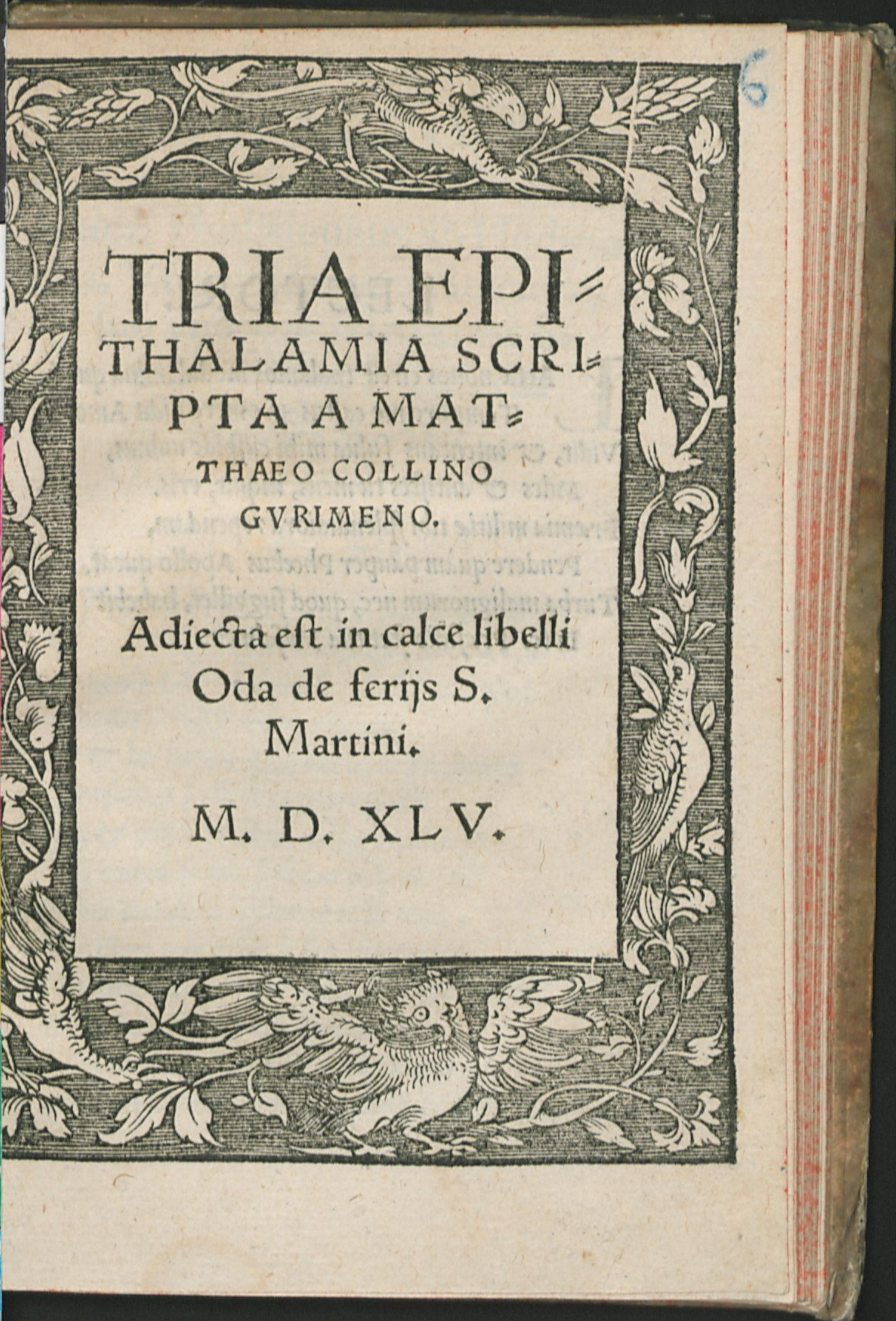

Farbkarte #13

B.I.G.

TRIA EPI-
THALAMIA SCRIP-
PTA A MAT-

THAEO COLLINO
GVRIMENO.

Adiecta est in calce libelli
Oda de ferijs S.
Martini.

M. D. XLV.

